Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

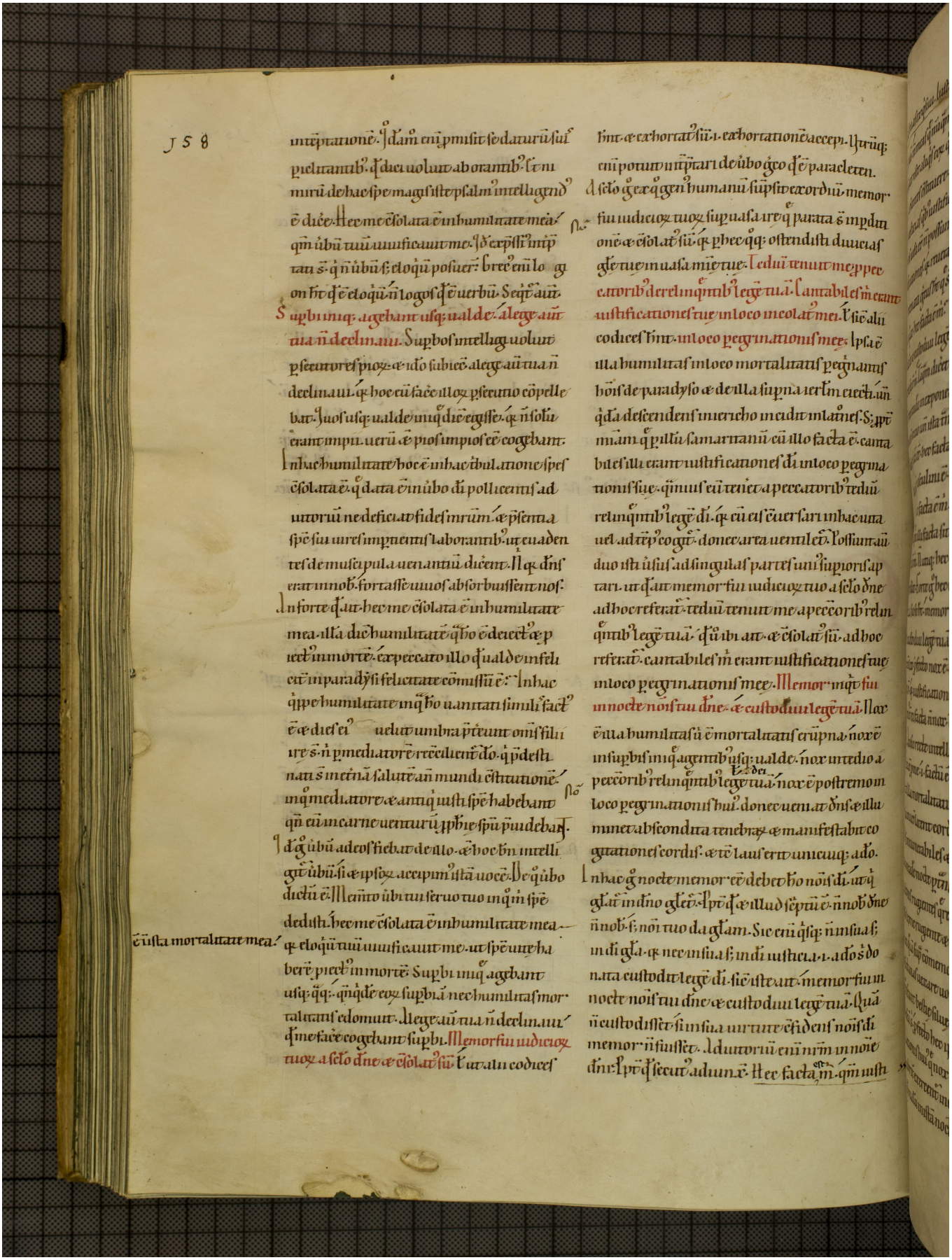

158

intentionem. Quam enim permisit se datur suis
precantibus. Quia uolunt abortantibus. Et mi
mirum de hac spe magnus iste psalmus intelligendus
est dicens. Hec me consolata est in humilitate mea.
quoniam uerbum tuum uiuificauit me. Quod expressit intentionem
tam suam. quia non uerbum sed eloquium posuerit. Breue enim lo
gon hic quod est eloquium non logos quod est uerbum. Sed quid autem
Superbi iniqua agebant usque ualde. a lege autem
tua non declinauit. Superbos intelligi uolunt
persecutores prioris ecclesie subiecti a lege autem tua non
declinauit. quia hoc cum facere illorum persecutio compelle
bat. Quos usque ualde uniquique dicit egisse. quia non solum
erant impii uerum et pios impios esse cogebant.
In hac humilitate hoc est in hac tribulatione spes
consolata est. quia data est in uerbo dei pollicentis ad
uitorum ne deficiat fides in rum. et presentia
spes sua uires impertiat laborantibus. ut euadentes
de musca pulauerant dicent. Nisi quia dominus
erat in nobis. fortasse uiuos absorbuissent nos.
In forte quid autem hec me consolata est in humilitate
mea. illa dicit humilitate quia bono deiecit et p
iecit in morte. et expecato illo qui ualde infelicem
in paradyso felicitate commissum est. In hac
quippe humilitate inquit bono uanitatis simili factus
est et dies ei uelut umbra pteunt omnis filius
ut sit in pmediatore reconciliente deo. quia pdestinatus
est in eternam salutem an mundi constitutionem.
inquit mediatore et antiquitus spem habebant
qui eum in carne uenturum ipse in spiritu prudebat.
Quid gratias uobis adoscitur de illo. et hoc bene intelligitur uobis. si et ipsos accipiunt illa uocem. De quibus
dictum est. Mentio ubi tuus seruo tuo in quem spem
dedisti. hec me consolata est in humilitate mea.
quia eloquium tuum uiuificauit me. ut spem uitae ha
bere piecit in morte. Superbi inquit agebant
usque quo. quidem eos superbi nec humilitas mor
talitatis edomuit. a lege autem tua non declinauit
quin me facere cogebant superbi. Memor fui iudiciorum
tuorum a seculo domine et consolatus sum. Et ut alii codices

tinet et exhortatus sum. exhortationem accepi. Iterum
cum potuit intentari de ubo ego quod est paracletem.
a seculo quia ex quo generi humano sum superiore cordium memor
fui iudiciorum tuorum superuasa ire quia parata sunt in pdiu
onem et consolatus sum. quia hec quo ostendisti diuicias
glorie tue in uasa misericordie tue. Tedium tenuit me pp ec
catoribus derelinquentibus legem tuam. Cantabiles mihi erant
iustificationes tue in loco incolatus mei. Et sic alii
codices sunt. in loco peregrinationis mee. Ipsa est
illa humilitas in loco mortalitatis peregrinamus
hominis de paradyso et de illa superna uerbum cecidit. unde
quia descendens in iericho incidit in latrones. Si pre
mium quod pullum samaritanum cum illo facta est. canta
biles illi erant iustificationes dei in loco peregrina
tionis sue. quinimo eum tenuerat a peccatoribus tedium
relinquentibus legem dei. quia cum est euersari in hac uita
uel adtrip cogitum donec arca uenit lectum. Possium autem
duo isti usus ad singulas partes uni superioris ap
tari. ut quid autem memor fui iudiciorum tuorum a seculo domine
ad hoc referatur tedium tenuit me a peccatoribus relin
quentibus legem tuam. quia ibi autem et consolatus sum. ad hoc
referatur. cantabiles mihi erant iustificationes tue
in loco peregrinationis mee. Memor inquit fui
in nocte nominis tui domine. et custodiui legem tuam. Hac
est illa humilitas ut est mortalitatis eripuna. nox est
in superbis inquit agentibus usque. ualde. nox in medio a
peccatoribus relinquentibus legem tuam. nox est postremom
loco peregrinationis huius. donec uenit ad dominum et illu
minet abscondita tenebrarum et manifestabit co
gitationes cordis. et tunc laus erit unicuique a deo.
In hac quoque nocte memor esse debet bono nominis dei. ut quia
gloriatur in domino gloriet. Ipse quia illud septimum est non bono domino
non nobis. sed nomini tuo da gloriam. Sic enim quisque non in sua iustitia
in dei gloria. et nec in sua iustitia in dei iustitia. a deo s do
nata custodiui legem dei. sic iste autem memor fui in
nocte nominis tui domine et custodiui legem tuam. Quia
non custodisset si in sua uirtute esset idem nominis dei
memor non fuisset. Adiutorium enim nostrum in nomine
domini. Ipse quia secum adiunxit. Hec facta est in quem iusti